

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

Dne 8. března 1990 byla na Správu vyšetřování VB ministerstva vnitra České republiky doručena žádost tehdejšího českého výboru lidové kontroly o posouzení materiálů, týkajících se podezření z trestné činnosti inženýra JZD DAK Slušovice... Něco z toho se během následujícího roku podařilo prokázat (o tom píšeme v minulých částech), bohužel však amnestie presidenta republiky z 1. ledna 1990 zamezila dotáhnout věc

do konce a postavit viníky před soud. Existují ovšem i další obvinění, pocházející ze stejného pramene, tj. z informací Občanského fóra Slušovice, doručených 18. února 1990 předsedkyni Výboru lidové kontroly ing. Jitce Zetkové. Jenomže, ty už prý nelze dokázat, proto je policie 28. února 1991 odložila ad acta.

(Pokračování z minulého čísla)

(Tolik ve stručnosti pár základních údajů z Informace Správy vyšetřování VB MV ČR ze dne 16. května 1991, které vycházejí z v předešlé části našeho seriálu už několikrát citovaného Usnesení onoho policejního orgánu, jež je evidováno pod označením ČVS: VV-4/20-1990. Vzhledem k objektivitě se proto podíváme podrobněji i na výše uvedené případy, resp. na některá podezřelá fakta s nimi související, jež prý z odstupem času a pro "nedostatek důkazů nelze dokázat"... A spojíme si je se skutečnostmi, jež byly zveřejněny v prvních dvou pokračováních "SLUŠOVICKÉ MAFIE V AKCI" nebo v seriálu "O AGENTECH MNOHA JMEN STÁLE V AKCI", jež jsme publikovali v NECENZUROVANÝCH NOVINÁCH v číslech 45 až 52.)

Část III.

Jde například o falšování hospodářských výsledků, nezákonné obohacování konkrétních osob atd. Anebo naopak o určité skutečnosti, jimiž se policie ze "záhadných" důvodů dodnes nezabývala či se jimi zabývat odmítla. Třeba o neovidování prodej vojenské techniky či výstroje někdejších Lidových milicí do zahraničí, nelegální obchody ve Vietnamu, cenové disproporce kolem mikro počítačů...

CO PRŮ DOKÁZAT NELZE

Nechme však obecných konstatování a přistupme přímo k faktům. A začneme třeba zrovna oním "údajným" falšováním hospodářských výsledků u JZD DAK Slušovice, přesněji v detašovaných skladech závodu Veselá, Vizovice I, Vizovice II a skladu Polnohopu Velké Kostelany patřících tomuto družstvu. Šlo o léta 1988 až 1989, kdy ve formě fiktivního převádění neexistujících výrobků byly prý vykazovány

neoprávněné zisky. Revizní komise ministerstva zemědělství a výživy ČR svým "šetřením na místě" ve dnech 10. až 12. dubna 1990 podezření z uvedených machinací odmítla. Zjištěny byly pouze nedostatky administrativního charakteru.

(Informace Správy vyšetřování VB se ovšem už nezmiňuje o jedné maličkosti: totiž že Slušovice měly na české ministerstvo zemědělství silné vazby už z minula. A protože kádrové změny po 17. listopadu 1989 tam téměř neproběhly, revizní a slušovickému družstvu dělali stejní lidé, kteří s ním možná ještě den před revizním výjezdem úzce spolupracovali. Často nelegálním způsobem... Jako příklad budiž použito jmenování slušovického profesora Hurty náměstkem ministra zemědělství v prosinci 1989, či až do ledna 1990 náměstka ministra ing. Václava Procházky, který patřil k zakladatelům agrokombinátu a po svém odchodu z funkce se do něj opět vrátil...)

***

Tatáž ministerská komise se ve zmíněnou dobu spolu s orgány kriminální služby zabývala také tvrzeními o obohacování konkrétních osob, které byly rovněž v citovaném podání ze dne 18. února 1990. A rovněž je copy neopodstatnělé odmítla. Například se jednalo o dovolenou ředitele závodu výroby potravin a jeho sekretářky na Mallorce, zaplacenou z prostředků JZD AK Slušovice pobožce Čedoku Vsetín.

(Přičemž k vyvrácení podezření, že šlo o peníze Slušovic, stačil doklad Čedoku Vsetín, podle nějž částku k úhradě zájezdu zaplatil ředitel v hotovosti. Nikoho už nezajímalo, odkudže ony peníze pocházely: Byly-li majetkem pana ředitele nebo měly svůj původ v pokladně družstva. Směšné, co?)

Stejně tak se postupovalo i v případě tzv. výstavby ředitelovi chaty, kde materiál a provedené práce měly být hrazeny opět z družstevních financí. Prostě, "šetřením by-

lo zjištěno, že ing. K. (čili ředitel) v současné době žádnou chatu nevlastní ani nestaví".

(Ano: to je doslovná citace ze zjištění revizní komise ministerstva zemědělství převzatá beze změny policejním protokolem. Jestli třeba chatu vybudoval dřív, a pak ji prodal, to jaksi nikoho nezajímalo... Prostě, "v současné době žádnou chatu nevlastní ani nestaví...")

***

Zmíněná revize ministerstva zemědělství a výživy České republiky prověřovala při svém pobytu ve Slušovicích také údajné "podezření z trestné činnosti, kdy při inventurách ve skladu č. 48692 závodu potravinářské výroby JZD DAK Slušovice v lednu 1990 měla být ekonomkou závodu J. B. odepisována, popř. snižována cena zboží vykazovaného jako poškozené nebo zničené, přičemž ve skutečnosti se tímto způsobem umožňovalo jiným osobám odkupovat je za nižší ceny. Revize se soustředila na přeceňování ze dne 22. 1. 1990... v jehož rámci došlo k celkovému snížení maloobchodní ceny o 858.107 korun. V průměru bylo u jednotlivých druhů provedeno snížení o 50 až 75 procent původní ceny. U všech přeceňovaných druhů bylo snížení náležitě zdůvodněno. Například u jugoslávského koňaku Cesar z 200 na 100 Kčs z důvodu zjištěných usazenin, u mydla Kaloderma pro dlouhodobou neprodejnost vzhledem k vysoké ceně, důvodem snížení česnekové pasty o 50 procent byl snížený zájem odběratelů a zákazníků... Snížila se i cena barevných televizorů, konkrétně TV Libuše 3 ks za 14.700 na 3675 korun, 1 ks TV Rubin z 8650 na 2160 Kčs a 1 ks TV Tesla Color z původní ceny 16.500 na 4125 korun. Jako důvod přecenění televizorů byla jejich neprodejnost v důsledku četných oprav..."

(Tolik citace ze zmíněného Usnesení Správy vyšetřování VB ČR ze dne 28. února 1990. Lze říci, vsutku, zajímavé čtení o jednom velkém sni-

žování cen. Mnohem zajímavější se však jeví postup "ctěné" revizní komise ministerstva zemědělství. Prostě, přečtela si zápis o přeceňování zboží ze dne 22. ledna 1990 a konstatovala, že vše je v pořádku. Co by tomu asi řekla třeba taková hloubková inspekce z tehdejšího resortu obchodu? Ostatně, jak to, že si jí vyšetřovatelé VB nevyžádali, když v jiných případech to dělali běžně. A Výbor lidové kontroly na to přece rovněž měl specialisty...)

PODIVNÝ KOMENTÁŘ
K INTERPELACI

Citované Usnesení Správy vyšetřování VB České republiky se také zabývalo dvěma případy, jež byly i součástí interpelace tehdejšího poslance Federálního shromáždění Mojmiru Kováře, kterou přednesl v parlamentě na jaře roku 1990. Konkrétně šlo o neoprávněný vývoz vojenské pásové techniky do zahraničí a o podezření na neoprávněný vývoz do zahraničí rovněž zinkových pásů, plechů a fólií, hliníku a hliníkového odpadu, které měly Slušovice provádět v rozporu s příslušnými předpisy. Pro srovnání uvádíme v následujících řádkách jak stanovisko vyšetřovatele VB, tak i údaje, obsažené v komentáři k interpelaci poslance Kováře.

Ve zmíněném Usnesení se k první záležitosti říká: "Pokud jde o otázku neoprávněného vývozu pásové techniky do zahraničí, který měl být údajně realizován v rozporu s platnými právními předpisy v roce 1989, bylo na federálním ministerstvu zahraničního obchodu zjištěno (stanovisko čj. -455/90-44 ze dne 14. 9. 1990), že na základě písemné žádosti předsedy JZD DAK Slušovice ze dne 31. 8. 1989 a na základě písemné korespondence a jednání mezi JZD DAK Slušovice, federálním ministerstvem národní obrany a federálním ministerstvem zahraničního obchodu bylo podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 42/1980 S. ve znění zákona č. 102/1988 Sb. uděleno povolení v rozsahu Vývoz 500 ks. vyvážené

a znehodnocené speciální pásové techniky za volnou měnu pod čj. 650/6/89, poř. č. 464 ze dne 5. 9. 1989 s platností do 31. 3. 1990. Dne 9. 11. 1989 však JZD DAK Slušovice od záměru vývozu tohoto druhu zboží odstoupilo a požádalo federální ministerstvo národní obrany o zrušení příslušných hospodářských smluv. K vývozu vyřazené a znehodnocené pásové techniky tedy nedošlo."

***

V komentáři k interpelaci poslance Kováře se ovšem uvádí něco jiného. Především tehdejší ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší přiznal, že šlo o vývoz tanků, pravděpodobně z produkce ZIŠ Martin, a počet 500 dokazuje, že se jednalo takřka o jednu tankovnu divizi. Vzhledem k ministrem zmiňovanému sporu s Omnipolem (pod

českého ministerstva vnitra chybi. Úmyslně, nebo náhodou?

***

Ale vraťme se našim citovaným Usnesením Správy VB ČR k druhému prověřovanému případu: "Ve vztahu k podezření na neoprávněný vývoz zinkových pásů, plechů a fólií, hliníku a hliníkového odpadu do zahraničí, který mělo JZD DAK Slušovice provádět v rozporu s příslušnými předpisy, bylo provedeno šetření na federálním ministerstvu zahraničního obchodu. Ze stanoviska podaného pod čj. -455/90-44 ze dne 14. 9. 1990 vyplývá, že federální ministerstvo zahraničního obchodu ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 42/1980 Sb. o hospodářských stycích s cizinou, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. udělilo ZD DAK Slušovice povolení k zahraniční obchodní činnosti

zinek byl v té době v našem národním hospodářství vysoce nedostatkovou surovinou a její vývoz podléhal přísnému zákazu. Pouhé konstatování v ministerské zprávě proto nestačí k vysvětlení těchto vývozu, které zakládají trestné činy," uvádí na závěr k této skutečnosti komentář k interpelaci.

(A opět lze položit otázku: Jak je možné, že vyšetřování těchto záležitostí se spokojilo pouze tím, že prokázalo existenci jakéhosi povolení Slušovicím? Nikdo se dál neptal, proč ono povolení Slušovice dostaly, proč zrovna zakázaný zinek, kolik ho vlastně bylo vyvezeno a kam, a odkud ho zmíněné družstvo bralo...)

PAŠOVÁNÍ VE VELKÉM DOVOLENO

Ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší uvádí dále ve své odpovědi na interpelaci tehde-

a jeho následný odprodej za devizové prostředky do Spolkové republiky Německo. Obdobným způsobem pár let předtím Slušovice vykoupily z celé ČSR kmin a vyvezly jej do Holandska a opět do Západního Německa. Stejně postupovaly ovšem např. i s mákem, který ale Spolková republika Německo údajně vrátila pro vysoký obsah kadmia.

(Čili jinak řečeno, vezmeme-li jen tyhle tři uvedené případy, uvidíme, že JZD DAK Slušovice provozovalo zahraničně obchodní činnost, aniž mělo příslušné povolení, nemluvě už vůbec o celních povoleních. Kdyby totiž zboží procházelo clem, muselo by se na to přece přijít...)

***

Ostatně, k těmhle údajům se mohou vztahovat také některé dobové poznámky v tisku, třeba letmá zmínka redaktora Lipavského v Rudém právu (1982). Ten tehdy citoval vedoucího celnice v Rozvadově, který tvrdil, že u nás se "pašuje nikoliv přes celnice, ale prostřednictvím ČSD a na vagonu". V této souvislosti nezbyvá než se ptát: Co dělalo ministerstvo financí ČSSR, jež bylo nadřízeným orgánem Ústřední celní správy, že opomenulo povinnosti kontrol? A proč v minulosti orgány Výboru lidové kontroly či později státní kontroly v letech 1990 až 1992 činnost celnic, především z hlediska spisové a dokladové agendy, nepodrobily hloubkové revizi?

(A ještě něco: čtenáři si jistě pamatují na dvou až tříleté kalamity právě v nedostatku uvedeného zboží, které se obdivuhodně shodovaly s výše zmíněnou "aktivitou" Slušovic v onom čase. Lze tedy konstatovat, že to vše můžeme hodnotit jako úmyslný trestný čin poškozování spotřebitele. Přinejmenším proto, že musíme brát v úvahu nelegálnost a tehdejší značné společenské nebezpečí u těchto "kšeftů".)

***

V minulé části našeho seriálu jsme psali o neoprávněných nákupech osobních automobilů pro "služební potřeby". Připomíná je ve své odpovědi poslanci Mojžířovi také ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší. Avšak ani on, ani závěry prověrek, nemluvě už o vyšetřování VB, nehovoří o dovezech jiných osobních vozů. Je totiž v "zasvěcených kruzích" známo, že prostřednictvím Slušovic bylo

To je jednoduché! Slušovice nám šlapou, teď zasáhne Prognostický ústav a můžeme spustit akci "listopad".

nik založený v roce 1959 právě na vývoz zbraní) prý nakonec Slušovice od vývozního záměru ustoupily. Řáda svědků však ale tvrdí, že tyto tanky, v žádném případě nijak znehodnocené, byly přesto vagonovány a odeslány.

(V této souvislosti vyvstává několik otázek: Například, proč vůbec ministerstvo zahraničního obchodu poskylo zemědělskému družstvu vývozní povolení na produkci, která neměla s jeho výrobou nic společného? A jak je možné, že to byly právě tanky? Konečně, proč nezjišťovala vyšetřovací správa VB, zda i přes odstoupení Čuby od smlouvy k transakci nedošlo ilegálně? Je zarážející, že právě tohle ve vyšetřovacích spisech

podle § 6 odst. 1 písm. a), c), a odst. 3 zákona č. 42/1980 S. ...dne 30. 11. 1988 pod pořadovým číslem čj. 721/6/88. Rozsah tohoto povolení se vztahoval i na výše uvedené položky."

***

A co tomu říká komentář k interpelaci poslance Kováře? V prvé řadě, zmíněný už ministr Andrej Barčák mladší na jaře roku 1990 tento vývoz přiznává (navíc hovoří i o wolframovém prášku), mlčí ale o existenci jakéhokoliv vývozního povolení. Proč? Že by o něm nevěděli? To těžko. Anebo že by bylo uděleno dodatečně, se zpětnou platností a registrací? V každém případě je však nutné dodat, že "zejména

šláho poslance Federálního shromáždění Mojžířa Kováře, že 30. listopadu 1988 získalo JZD DAK Slušovice povolení k zahraničně obchodní činnosti, a to u výrobků z "vlastní produkce a pro vlastní potřebu". Dále bylo vydáno i povolení ke zřízení cestovní kanceláře slušovického agrokombinátu.

Jenomže, všechno ukazuje na skutečnost, že družstvo provozovalo zahraničně obchodní činnost mnohem dřív, než k tomu dostalo oficiální "posvěcení". Hlavně však se zbozím nikoliv své produkce a nikoliv pro potřebu organizace či jejích členů resp. zaměstnanců. Mezi takoveto transakce patřilo zejména vykoupení travního semena v Čechách a na Moravě v roce 1978

dovezeno z Jugoslávie asi 200 aut Zastava, které se rozprodávaly (pochopitelně asi ilegálně) prostřednictvím obchodní sítě Včela-Petřiny v Praze. Přes toto spotřební družstvo se ale na černém trhu objevovaly i z Anglie dovezené hračky, zapalovače, kosmetika. Na své si "údadně" přišel také parubický obchodní dům Magnet.

(Vystává otázka, proč o tom v roce 1990 nepátraly kriminálka a orgány státní kontroly? Není třeba tohle jeden z důvodů, proč nemohla být

desátých let byl ve výkonu trestu za manko právě v jedné z prodávajících Včely, který s najatými taxiky objížděl Šenov, Bor, Valašské Meziříčí, Železný Brod a jiné sklárny: Zboží se pak vagonovalo v Plzni.

(Je zajímavé, že i tady nikdo nic nevyšetřoval. Přesto, že konkrétní údaje a osoby byly známy též. Stačilo pouze objet sklárny a na některé lidi, o nichž se, jak právě bylo uvedeno, si pořádně posvítit. Navíc, vagonování v Plzni lze při trošce dobré vůle rovněž prokázat. Leda by někdo tenkrát

Uvádí, že šlo o komoditně omezené obchodní operace a federální ministerstvo zahraničního obchodu nepovolilo reexporty, tj. vývoz do dalších zemí přes Vietnam.

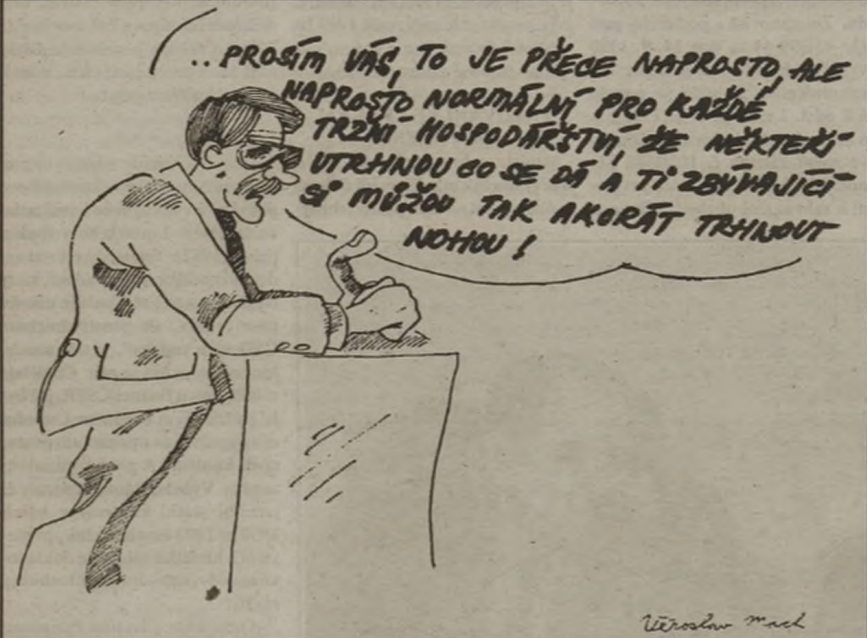
(Pan Barčák už však zapomněl dodat, že Slušovice tento zákaz porušovaly. Ve Vietnamu totiž stavěly nebo renovovaly nejen hotelové kapacity pro turistiku, ale budovaly i skleníky na pěstování zeleniny s reexportem do Tchaj-wanu. A že k obchodním stykům firmy OTAS s touto zemí skutečně došlo, dokazuje skutečnost, po-

vořit. Totiž že firma OTAS vlastně s Vietnamem udržovala vlastní nepřímou, do jisté míry jen svým sidlem. Tvořily ji Slušovice a OSC - OIL SERVICE COMPANY - vysloužilci ze severního Vietnamu. Pochopitelně, nezminil se také o někdejším řediteli OTAS JUDr. Josefu Schillero-vi, který od roku 1990 žil coby důchodce v Praze. A což je neméně zajímavé, jako plukovník v.v. se stal jedním ze zakládajících členů a funkcionářů Vojenské obrody, organizace tzv. rehabilitovaných vojáků z povolání, z nichž se část vracela na důležité posty v armádě. To ale v té době ještě nemohl vědět. Zapomněl však i na slušovický hotel ve Vietnamu PACIFIC a jeho ředitele JUDr. Jana Šulu. I když v případě těchto osoby asi těžko úmyslně. Protože pan Barčák nemohl předpokládat, že JUDr. Šula je osobním přítelem pražského prokurátora a pozdějšího českého ministra vnitra JUDr. Tomáše Sokola. A že je do značné míry i spoluautorem jeho "slavného" prohlášení o postavení komunistů mimo zákon a od roku 1991 až dosud také ředitelem ekonomické kontrarozvědky ministerstva vnitra České republiky...)

***

Federální ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší ovšem neuvedl ani další věci. Například skutečnost, že slušovické družstvo skupovalo v Praze a vyváželo do ciziny starý papír a železo. Nezahrnul do své odpovědi poslanci Mojmiru Kovářovi ani rozsáhlé obchody s hovězím dobytkem, opět nikoliv z vlastní produkce. Což realizovala dcera pana docenta ing. Františka Čuby, CSc, Ludmila: Známí jsou i partneři: Italové, Západní Němci, Rakušané.

(Co však tehdy ministr zahraničního obchodu znát nemohl, to byl obchod s vjstrojí bývalých složek Lidových milic. JZD DAK Slušovice projevilo v roce 1990 zájem o prodej a vývoz těchto věcí, především bot, pláští, příkrývek a dalšího materiálu. Export byl určen do Iráku, a to v době, kdy na dvoch veškerého zboží na území tohoto státu svět uvalil embargo. Zmíněnou "výstavu" Lidových milicí zakoupil pro slušovické družstvo jistý jordánský státní příslušník trvale bytem v Bratislavě: k vývozu měla sloužit firma AMAZONIA WERKE, mající sídlo rovněž tam. Zda nakonec k exportu tímto způsobem došlo, není známo. Vzhledem k tomu, že však už v letech 1984 až 1986 se zmíněný jordánský státní občan podílel na vývozu zbraní z ČSSR pro Palestinské hnutí odpo-

v roce 1991 tak dlouho obsazena funkce českého ministra kontroly? A když ministra konečně po dlouhých průtazích tehdejší premiér Petr Půhart jmenoval, nový ministr vzápětí "záhadně" havaroval? U případu Včela-Slušovice byly totiž známy konkrétní osoby, které se na tom podílely, i jejich "záhadné" vazby. Nejen na pražské podsvětí, ale též na bezpečnostní složky, dokonce také směrem ke stejné "zvláštnímu" světu pražských interhotelů.

***

K dokreslení ještě jeden zajímavý příklad k zahraniční aktivitě Slušovic. Ani o něm se ministr Barčák nezmiňoval. Šlo o vývoz lustrových ověšů včetně celých rozebraných lustrů. Toto zboží nakupoval pro agrokombinát jistý pán (později se se "slušovickou mafii" rozešel a do začátku deva-

zničil dokumenty, ale i na to se přece mohlo hravě přijít.)

NITKY VEDOU NEJEN DO VIETNAMU

Zůstaňme ještě chvíli u zahraničně politických aktivit. Přesněji u skutečnosti, že Čubovo vedení nejen že ze záhadných důvodů dostalo povolení k takové činnosti, ale soustavně vše, do mělo oficiálně dovoleno, porušovalo, resp. překračovalo rámec svých pravomocí. Nejenom tenkrát. Lhostejnost či nechť zabývat se těmito věcmi dávali najevo někteří demokraticky zvolení představitelé také po 17. listopadu 1989. Často je dokonce i tolerovali.

Ve své odpovědi na interpelaci poslance Federálního shromáždění Mojmiru Kovář se ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší zmiňuje také o deseti povoleních vydaných pro zahraničně obchodní činnost podniku OTAS v rámci přímých vztahů s Vietnamem.

dle níž nejpodstatnější část dluhu, zhruba jeden a půl miliardy, mělo JZD DAK Slušovice právě u Tchaj-wanu, odkud dováželo počítačové součástky.)

***

Pro úplnost je nutné pak dodat, že zahraničně obchodní operace uvedeného typu zařizoval a prováděl ing. Josef Lízal, který byl ještě po 17. listopadu 1989 i s rodinou zaměstnán ve Slušovicích, aby se poté stal zástupcem náčelníka, později prorektorem Vysoké vojenské školy ve Vyškově a vedoucím jedné z jejích kateder. Hlavním iniciátorem oněch operací směrem k jihovýchodní Asii však byl osobně Miroslav Zajíc, vedoucí zemědělského oddělení ÚV KSČ a posléze tajemník a člen jeho předsednictva.

(Bývalý federální ministr zahraničního obchodu Andrej Barčák mladší ovšem ve své odpovědi opomenul několik "zásadních" maličkostí: Možná je nevěděl, anebo o nich nechťel ho-

OTÁZKY, NA KTERÉ NIKDO NEREAGUJE

ru, le předpokládat, že výstroj Lidových milicí do Iráku přes Jordánsko byla odtransportována. A možná se tímto způsobem dostávaly za pomoci Slušovic na Blízký východ i zbraně z některých dodnes "utajených" skladů Lidových milicí. Což vzhledem k okolnosti, že ve Slušovicích zřejmě jistý čas pobýval známý, dnes ve Francii vězněný terorista Carlos, je více než pravděpodobné...)

AFÉRA KOLEM MIKROPOČÍTAČŮ

Slušovice ovšem vydělávaly i jinak. V roce 1987 vyšel v padesátém čísle Hospodářských novin článek "VÝROBCI MIKROPOČÍTAČŮ SE SHODLI": Informoval o ustavení vědeckovýrobního sdružení MIKROELEKTRONIKA v čele s nejsilnějším členem, JZD Agrokombinát Slušovice. V předsednictvu dále byli i zástupci ministerstva zemědělství a výživy ČSR, ČSVTS, federálního ministerstva elektrotechnického průmyslu a České komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj. Jako ohlas na zveřejněnou zprávu přišlo tehdy redakci několik dopisů, které se postupně objevily v tisku. Jeden z nich pod názvem "ZCHLADÍ EUFORIE

příspěvku Milan Š. ze Znojma. "Nehleďe na archaickou architekturu, hmotnost, programové vybavení, rychlost a vůbec schopnost solidního vybavení. Pokud se podaří uživateli sehnat i monitor, rozšíří se konfigurace o další kilogramy. Cena se pohybuje včetně programového vybavení kolem 200 tisíc korun... Tato konfigurace o podstatně nižší hmotnosti se v zahraničí prodává za cenu barevnějšího televizoru. Ještě výraznější rozdíl jsou u mikropočítačů kompatibilních s IBM, PC XT a AT... Pokud vezmu v úvahu, že Agrokombinát JZD Slušovice tyto počítače nabízí pod svým označením TNS XT a TNS AT (podle mého názoru jde o dovoz z jihovýchodní Asie), je až nepochopitelné, že odpovědný cenový orgán je povolil prodávat za nprосто nereálné ceny. Typ TNS AT za 260 tisíc Kčs plus 100.000 devizových korun, přitom obdobné modifikace IBM AT se dají získat zhruba za 40 tisíc devizových korun bez podílu v Kčs... Takový přístup má daleko k serióznímu řešení problematiky elektronizace v našem národním hospodářství. To mě nutí k závěru, že dosahování maximálního zis-

dávající za cenu pod dva tisíce amerických dolarů..."
 (Tolik citát z dopisu Milana Š. ze Znojma. Redakce Hospodářských novin se v zápětí poté rozhodla k dost netypickému a na tehdejší poměry i dost odvážnému kroku, totiž požádat o vyjádření jak Agrokombinát Slušovice, tak i Federálního cenového úřadu. Za výrobce odpověděl ekonomický náměstek družstva docent ing. František Trnka, SCc., v současnosti předseda Liberálně sociální unie a vedoucí činitel Českomoravské unie středu, za druhou stranu pak ing. Ludvík Dibelka...)

***

Takže máme úvodní informace k problému, který se vzápětí rozrostl málem do aféry. Nikoliv ovšem kvůli vyjádření pana docenta Tmky: to bylo natolik obecně frázovitě, že ani z tehdejšího pohledu nestojí za to je vůbec citovat. Zbývá tedy stanovisko Federálního cenového úřadu, a tady nastal kámen úrazu... Ale popořádku:

Pan ing. Ludvík Dibelka píše: "Federální cenový úřad stanovil cenu 8-bit mikropočítače TEXT-01 výrobce Aritmy Praha ve výši 130 tisíc Kčs. Ceny 8-bit mikropočítačů, které vyrábí Agrokombinát

ního cenového úřadu provedena Českým cenovým úřadem kontrolovala, která zjistila řadu nesprávností. Podle jejich závěrů Jihomoravský KNV upravuje ceny... u 8-bit počítačů TNS - XT ze 181.400 na 128.500 Kčs a TNS - AT z 209.700 na 148.800 korun... Protože agrokombinát získal nesprávnými cenami neoprávněně prostředky, byl mu uložen zpětně za tři roky dodatkový odvod v celkové výši 60,4 miliónů Kčs, ve kterém je zahrnuta také padesátiprocentní sankce. I když se jedná o tvrdá opatření, nelze od nich upustit, protože státní cenová politika nepřipouští neoprávněně získávat prostředky na úkor odběratelů, ať již jde o výrobní prostředky, nebo spotřební zboží..."

***

Tenhle materiál tedy přišel do redakce Hospodářských novin a měl být spolu se stanoviskem docenta ing. Františka Trnky, SCc., ze Slušovic otištěn ve dvacátém čísle na straně 14. Dokonce už byl text vyřazen a zalomen do stránky. Večer před tím se však dostavil o redakce zástupce Federálního cenového úřadu, nařídil "rozbit" hotovou novinovou stranu a místo toho vysadit nový text. Sice podepsaný stejným autorem (ing. Ludvík Dibelka), ovšem s poněkud odlišným obsahem. Totiž, chyběla tam ona důležitá pasáž o neseriózním jednáním agrokombinátu a o pokutě, která za to byla družstvu udělena.

(Na nově dodaném rukopisu byla nádepsána poznámka jednoho z šéfků Hospodářských novin, který tam sedí dodnes - "minimálně redigovat". A redaktor, jenž tu celou diskusi kolem slušovických počítačů vlastně protlačil do novin, musel vzápětí na to odejít. Takže, někdo "zatlačil", někdo se "postaral"... Zbývá jen odpovědět na otázku, kdo. Možná by o tom mohli něco říci bývalí pracovníci bývalého Federálního cenového úřadu. Třeba ing. Ludvík Dibelka. Nebo onen redaktor z Hospodářských novin, kterému tenkrát nařídili výměnu článku. Pan docent ing. František Trnka, SCc., dnes jeden z bossů neokomunistické opozice a poslanec Parlamentu České republiky, k tomu asi těžko něco řekne. Stejně tak nám už nikdo asi nedokáže zjistit, zdali dostalo slušovické družstvo za předražování počítačů onu vysokou pokutu a dodatečný odvod, nebo ne...)

Jiří F. PILOUS
 (Pokračování příště)

CENY" (Hospodářské noviny číslo 11 z roku 1987) si dovolil kritizovat nepřiměřeně vysoké ceny mikropočítačů řady TNS dodávané Slušovicemi.
 "Ta skutečně neodpovídá běžným relacím ve světě," píše autor

ku na úkor odběratelů výpočetní techniky je hlavním cílem podnikatelské činnosti v tomto družstvu. Vždyť srovnatelné mikropočítače kompatibilní s IBM AT stejné konfigurace se ve světě pro-

JZD Slušovice určil podle příslušnosti Jihomoravský KNV v roce 1987. Velkoobchodní cena byla stanovena ve výši 181.400 Kčs. Na základě stížnosti uživatelů na vysoké ceny mikropočítačů z JZD Slušovice byla z podnětu Federál-